

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 24. januarja 2018 – Evropska komisija/Italijanska republika(Zadeva C-433/15) ⁽¹⁾**(Neizpolnitev obveznosti države — Mleko in mlečni proizvodi — Dodatna dajatev na mleko — Tržna leta od 1995/1996 do 2008/2009 — Uredba (ES) št. 1234/2007 — Členi 79, 80 in 83 — Uredba (ES) št. 595/2004 — Člena 15 in 17 — Kršitev — Neobstoj dejanskega plačila dajatve v določenih rokih — Neizterjava ob neplačilu dajatve)**

(2018/C 104/02)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: P. Rossi, D. Nardi in J. Guillem Carrau, agenti)

Tožena stranka: Italijanska republika (zastopniki: G. Palmieri, agent, skupaj s P. Gentilijem in S. Fiorentinom, avvocati dello Stato)

Izrek

1. Italijanska republika s tem, da ni zagotovila, da bi bila dodatna dajatev za proizvodnjo v Italiji, ki presega stopnjo nacionalne kvote, od prvega obdobja dejanske naložitve dodatne dajatve v Italiji (1995/1996) in do zadnjega obdobja, v katerem je bila v Italiji ugotovljena presežna proizvodnja (2008/2009),

— dejansko naložena proizvajalcem, ki so prispevali k vsaki prekoračitvi proizvodnje, ter

— po obvestilu o dolgotrajnem znesku pravočasno plačana s strani odkupovalcev ali proizvajalcev v primeru neposredne prodaje, ali

— če ni bila plačana v določenih rokih, vpisana v odločbo o odmeri in nazadnje izterjana od navedenih odkupovalcev ali prodajalcev,

ni izpolnila obveznosti iz členov 1 in 2 Uredbe Sveta (EGS) št. 3950/92 z dne 28. decembra 1992 o uvedbi dodatne dajatve v sektorju mleka in mlečnih proizvodov, člena 4 Uredbe Sveta (ES) št. 1788/2003 z dne 29. septembra 2003 o uvedbi dajatve v sektorju mleka in mlečnih proizvodov, členov 79, 80 in 83 Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode (Uredba o enotni SUT) ter — glede izvedbenih določb Komisije — člena 7 Uredbe (EGS) št. 536/93 z dne 9. marca 1993 o podrobnih pravilih za uporabo dodatne dajatve na mleko in mlečne proizvode, člena 11(1) in (2) Uredbe (ES) št. 1392/2001 z dne 9. julija 2001 o podrobnih pravilih za uporabo Uredbe št. 3950/92 ter, nazadnje, členov 15 in 17 Uredbe (ES) št. 595/2004 z dne 30. marca 2004 o podrobnih pravilih za uporabo Uredbe št. 1788/2003, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 1468/2006 z dne 4. oktobra 2006.

2. Italijanski republikli se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 354, 26.10.2015.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 23. januarja 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Consiglio di Stato – Italija) – F. Hoffmann-La Roche Ltd in drugi/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Zadeva C-179/16) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Konkurenca — Člen 101 PDEU — Omejevalni sporazum — Zdravila — Direktiva 2001/83/ES — Uredba (ES) št. 726/2004 — Trditve v zvezi s tveganji, povezanimi z uporabo zdravila za zdravljenje, ki ni zajeto z njegovim dovoljenjem za promet (nenamenska uporaba) — Opredelitev upoštevnega trga — Pomožna omejitev — Omejevanje konkurence zaradi cilja — Izjema)

(2018/C 104/03)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Consiglio di Stato

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožniki: F. Hoffmann-La Roche Ltd, Roche SpA, Novartis AG, Novartis Farma SpA

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

ob udeležbi: Associazione Italiana delle Unità Dedicare Autonome Private di Day Surgery e dei Centri di Chirurgia Ambulatoriale (Aiudapds), Società Oftalmologica Italiana (SOI) – Associazione Medici Oculisti Italiani (AMOI), Regione Emilia-Romagna, Altroconsumo, Regione Lombardia, Coordinamento delle associazioni per la tutela dell'ambiente e dei diritti degli utenti e consumatori (Codacons), Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

Izrek

1. Člen 101 PDEU je treba razlagati tako, da lahko za namene njegove uporabe nacionalni organ, pristojen za konkurenco, v upoštevni trg poleg zdravil, odobrenih za zdravljenje zadevnih bolezni, vključi drugo zdravilo, katerega dovoljenje za promet ne zajema tega zdravljenja, vendar se to zdravilo uporablja za ta namen in je v konkretnem razmerju nadomestljivosti s prvonavedenimi. Za ugotovitev, ali obstaja tako razmerje nadomestljivosti, mora ta organ, če so preizkus skladnosti zadevnega proizvoda z veljavnimi določbami, ki urejajo njegovo proizvodnjo ali trženje, opravili za to pristojni organi ali sodišča, upoštevati rezultat tega preizkusa, pri tem pa presoditi njegove morebitne učinke na strukturo povpraševanja ali ponudbe.
2. Člen 101(1) PDEU je treba razlagati tako, da se glede omejevalnega sporazuma med strankami licenčnega sporazuma o uporabi zdravila, s katerim se želi z namenom zmanjšanja konkurenčnega pritiska na uporabo tega zdravila za zdravljenje nekaterih bolezni omejiti ravnanja tretjih oseb, pri katerih gre za spodbujanje uporabe drugega zdravila za zdravljenje istih bolezni, ni mogoče izogniti uporabi te določbe z utemeljitvijo, da naj bi bil ta omejevalni sporazum pomožen v razmerju do navedenega sporazuma.
3. Člen 101(1) PDEU je treba razlagati tako, da omejevalni sporazum med dvema podjetjema, ki tržita dve konkurenčni zdravili, ki se nanaša na razširjanje – v okoliščinah znanstvene negotovosti – zavajajočih informacij o neželenih učinkih uporabe enega od teh zdravil za zdravljenje bolezni, ki niso zajete z njegovim dovoljenjem za promet, pri Evropski agenciji za zdravila, zdravstvenih delavcih in širši javnosti, da bi se zmanjšal konkurenčni pritisk, ki ga ta uporaba povzroča na uporabo drugega zdravila, pomeni omejevanje konkurence „zaradi cilja“ v smislu te določbe.